

211

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 czerwca 1958 r.

w sprawie rent dla byłych właścicieli niektórych nieruchomości rolnych i leśnych przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o właścicielach nieruchomości rolnych i leśnych, rozumie się przez to byłych właścicieli i współwłaścicieli, których nieruchomości rolne i leśne zostały przejęte na własność Państwa na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71);
- 2) dekretu z dnia 28 listopada 1945 r. o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa (Dz. U. Nr 57, poz. 321);
- 3) dekretu z dnia 27 lipca 1949 r. o przejęciu na własność Państwa nie pozostających we faktycznym władaniu właścicieli nieruchomości ziemskich, położonych w niektórych powiatach województwa białostockiego, lubelskiego, rzeszowskiego i krakowskiego (Dz. U. Nr 46, poz. 339);
- 4) dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. z 1946 r. Nr 49, poz. 279 i z 1947 r. Nr 66, poz. 410).

2. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do:

- 1) właścicieli nieruchomości rolnych i leśnych przejętych na własność Państwa na podstawie ustawy, jeżeli nabyli te nieruchomości na podstawie przepisów o wykonaniu reformy rolnej lub osadnictwa rolnego i nie uścili całej ceny nabycia;
- 2) właścicieli nieruchomości rolnych i leśnych, którzy na podstawie przepisów, wymienionych w ust. 1 pkt 2—4, otrzymali nieruchomość zamienną lub mają prawo do otrzymania takiej nieruchomości w myśl art. 16 ust. 2 ustawy.

§ 2. 1. Właściciele nieruchomości rolnych i leśnych mają prawo do renty starczej lub inwalidzkiej określonej w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dla pracowników zaliczonych do II kategorii zatrudnienia. W zakresie uprawnień do renty inwalidzkiej traktuje się właścicieli nieruchomości rolnych i leśnych na równi z pracownikami, którzy stali się inwalidami z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa.

2. Renta starcza przysługuje właścicielom nieruchomości rolnych lub leśnych, którzy ukończyli wiek: mężczyźni 65 lat, kobiety 60 lat, renta zaś inwalidzka właścicielom, którzy zostali zaliczeniu przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia do jednej z grup inwalidów, jeżeli przejęta

na własność Państwa nieruchomość rolna lub leśna stanowiła podstawę ich utrzymania.

§ 3. Członkowie rodzin pozostali po właścicielach nieruchomości rolnych i leśnych mają prawo do renty rodzinnej określonej w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dla członków rodziny po pracowniku zmarłym z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa, jeżeli:

- 1) przejęta na własność Państwa nieruchomość stanowiła podstawę utrzymania ich żywiciela;
- 2) spełniają warunki do renty rodzinnej, przewidziane w tych przepisach.

§ 4. Podstawę wymiaru renty starczej, inwalidzkiej lub rodzinnej stanowi kwota określona w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy.

§ 5. 1. Uważa się, że przejęta na własność Państwa nieruchomość rolna i leśna stanowiła podstawę utrzymania właściciela, jeżeli:

- 1) przejęta na własność Państwa nieruchomość rolna lub leśna przypadająca na właściciela (współwłaściciela) wynosiła nie mniej niż 2,5 ha;
- 2) właściciel nie prowadził przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego, rzemieślniczego lub gospodarstwa rolnego o obszarze większym niż 2,5 ha po wyłączeniu nieruchomości rolnej lub leśnej przejętej na własność Państwa ani też nie wykonywał innego stałego zajęcia zarobkowego.

2. Jeżeli nieruchomość, o której mowa w ust. 1, wynosiła mniej niż 2,5 ha, nie mniej jednak niż 0,5 ha, uważa się, że stanowiła podstawę utrzymania, jeżeli właściwy do spraw rolnych i leśnych organ prezydium gromadzkiej (osiedlowej, dzielnicowej lub miejskiej) rady narodowej stwierdzi, że nieruchomość ta stanowiła główne źródło utrzymania właściciela.

§ 6. Wypłata renty starczej, inwalidzkiej i rodzinnej ulega zawieszeniu na zasadach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 7. 1. Prawo do świadczeń określonych w rozporządzeniu ustala i świadczenia wypłaca właściwy do spraw rent organ prezydium właściwej rady narodowej.

2. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do renty wszczyna się na wniosek osoby zainteresowanej.

§ 8. 1. Do wniosku o przyznanie renty starczej lub inwalidzkiej właściciel nieruchomości rolnej i leśnej obowiązany jest dołączyć:

- 1) odpis orzeczenia o przejęciu nieruchomości na własność Państwa na podstawie przepisów wymienionych w § 1 ust. 1 oraz zaświadczenie właściwego organu stwierdzające, że w stosunku do właściciela tej nieruchomości nie zachodzą okoliczności wymienione w § 1 ust. 2;
- 2) zaświadczenie właściwego do spraw rolnych i leśnych organu prezydium gromadzkiej (osiedlowej, dzielnicowej lub miejskiej) rady narodowej właściwej ze względu na położenie przejętej nieruchomości, stwierdzające, że nieruchomość rolna lub leśna stanowiła podstawę utrzymania właściciela (§ 5);
- 3) dokument stwierdzający datę urodzenia;
- 4) oświadczenie, czy i skąd pobiera już rentę lub zaopatrzenie.

2. Do wniosku o przyznanie renty rodzinnej członkowie rodziny pozostali po właścicielu nieruchomości rolnej lub leśnej obowiązani są dołączyć:

- 1) dowody wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli zmarły właściciel nie miał przyznanej renty starczej lub inwalidzkiej;
- 2) dowody wymagane w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dla uzasadnienia prawa do renty rodzinnej.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy art. 12—23, 26, 45 ust. 1—3, art. 46—49, 50 ust. 1 i 2, art. 51, 52 ust. 1 i 3—6, art. 53—55, 59, 61—66, 68—77 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 kwietnia 1958 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w. z. A. Firganek